

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XIII. ÉVFOLYAM 8. SZÁM – 2019. AUGUSZTUS 4.

Marton Zsolt, az új váci püspök

A józan szeretet jegyében Beszélgetés Marton Zsolt kinevezett váci püspökkel

Ferenc pápa Marton Zsoltot, a Központi Papnevelő Intézet rektorát július 12-én váci megyéspüspökké nevezte ki. Ebből az alkalomból beszélgettünk vele.

– Hogyan fogadta a kinevezés hírét?

– Kettős érzés volt bennem: egyrészt örömmel, másrészt persze izgalommal is. Nagy ajándéknak tartom, hogy abba az egyházmegyébe kerültem főpásztornak, ahol magam is felnőttem. Nagyon szeretem a Váci Egyházmegyét. A Jóisten rendkívüli ajándéknak tartom már azt is, hogy a Központi Szemináriumnak háromszor is – kispapként, prefektusként és rektorként – lakója lehettem, az pedig, hogy most váci püspök leszek, valóban különleges kegyelem. Ugyanakkor drukks is van bennem, hiszen a szemináriumban a kispapokkal, a munkatársakkal és a hívekkel együtt kétszáz emberért voltam felelős, míg a Váci Egyházmegyében százötven pap dolgozik, és körülbelül hatszáz ezer ember él a területén. Meg kell tanulnom püspöknek lenni – sok feladat, kihívás és napi szintű döntés vár majd rám.

– Ön több szállal is kötődik Váchoz.

– Valóban, hiszen a dédszüleimnek – akiknek a kommunizmus miatt Péncre kellett költözniük – Vác volt a városa. Dédnagyapám Vácott lett eltemetve. Mély és megható családi esemény volt, hogy a deákvári temető felszámolásánál jelen lehettem dédnagyapám exhumálásánál. Amikor a Zsámbéki Tanítóképző Főiskola levelező tagozatára jártam, sok konzultáció a régi szeminárium épületében volt, ahol most az Apor Vilmos Katolikus Főiskola található. Én maglódi vagyok, ezért kispapként a Váci Egyházmegye papnövekedéje lettem. Szívesen emlékszem vissza ebből az időszakból a szünidőkre, arra, amikor a többi kispap testvéremmel moziba vagy sörözni mentünk, készültünk az asszisztenciapróbákra. Igazi nagy élményem volt az első kispapi karácsonyom 1993-ban. Bár távol voltam a családomtól, mégis úgy éreztem, hogy új családra találtam. Keszthelyi Ferenc megyéspüspök úr szigorú „nagyapapa” volt, egészséges szigorral kezelt bennünket. Pappá szentelésem után kinevezett a titkárnak.

Persze én szerettem volna valahol káplánként szolgálni, utólag mégis hálás vagyok ennek az egy évnek, hiszen így az egész egyházmegyét megismerhettem. A váci kötődésem később is megmaradt, a közös rekollekciókra, a nagycsütörtöki közös misékre is szívesen emlékszem vissza. Gödi plébánosként váci kerületi esperes is voltam, harminckét plébánia és huszonhat pap tartozott hozzám.

– Kik voltak a papi példaképei?

– Nagy szeretettel gondolok lelkiatyáimra, így a maglódi Horváth Józsefre vagy a sülői Szegedi Lászlóra, aki a Tápiómenti Nagyboldogasszony Közösség és az egyházmegyei ifjúsági pasztoráció alapítója. Én tulajdonképpen ebben a közösségben szocializálódtam. Még világi hallgatóként kezdtem nappali tagozatos teológiai tanulmányaimat Veszprémben, ahol Kuminetz Géza volt rám nagy hatással, ő elsősorban a papi állhatatosságban, hűségben és alázatban mutatott példát. De hálás szeretettel gondolok Schall Tamásra, akinek a plébániáján éltem és szolgáltam. Kispapként a legnagyobb hatást Bíró László püspök atya – egykori rektorom – gyakorolta rám az ő óriási, alázatos emberségével és befogadó szeretetével. Tomka Ferenc, Vereckei Tamás, Bartók Ferenc bencés, Nemeszszeghy Ervin és Benkő Antal jezsuita atyáknak is sokat köszönhetek.

– A püspökszentelés az egyházi rend teljességét adja. A Lumen gentium azt írja, hogy „a püspökök kiemelkedő és szemmel látható módon magának Krisztusnak a tanítói, pásztori és főpapi hivatalában részesednek és az ő személyében cselekszenek”. Rektorként talán inkább a vezetési feladatok voltak előtérben, míg plébánosként a lelkipásztori munka volt az elsődleges. Egy megyéspüspök esetében mind a kettőre nagy hangsúly kerül.

– A zsinati dokumentumok azt is hangsúlyozzák, hogy a püspök pásztor és atya az egyházmegyének, a papjainak különösképpen. Ebben az esetben az atyaság a lelki törődést is magában rejti. Én rektorként is arra törekedtem, hogy ne csupán egy hivatalnok legyek. Bár nem voltam a kispapok gyóntatója, és püspökként sem leszek az a papjaimnak, mindig igyekeztem megélni egyfajta szeretetteljes lelki atyaságot. Püspökként egy egészséges rendtartás mellett igyekszem majd úgy szolgálni, hogy mindenki bizalommal fordulhasson hozzám.

Öszentsége Ferenc pápa 2019. július 12-én nevezte ki **Marton Zsoltot**, a Központi Papnevelő Intézet rektorát **váci megyéspüspökké**.
Püspökké szentelése
augusztus 24-én, szombaton, délelőtt 10 órakor
kerül sor a váci székesegyházban.

Alsónémediről buszt indítunk a szentelésre. Aki szeretne részt venni a programon, a szervezés segítése érdekében mielőbb jelezze Gábor lelkipásztorunknak.

(Folytatás a(z) 2. oldalon)

Akár igent kell mondanom, akár nemet, ebben mindig érezzék a szeretetet, tudják az emberek, hogy mindent értük tesztek.

– Ön tagja a Fokoláre Papi Közösségnek. Miben erősíti ez a papi szolgálatát?

– Ezt nagy örömmel vállalom, bár nem szoktam rá külön kitérni, hiszen ha valaki egy lelkeséghez tartozik, akkor annak fő karizmáit az életében kell megvalósítania. Ha ki kell emelnem valamit, akkor elsősorban azt említeném, hogy én papi közösséggel először a Fokoláre Mozgalom lelkeségében találkoztam. Magam nem vagyok szerzetes, de nagyon nagy igényem volt arra, hogy olyan papi közösségben legyek, ahol a papi lelkeség kapcsán és a felmerülő kérdések megbeszélése során igazán mélyre tudunk menni. A Fokoláre mindig tükröt tartott nekem. A hívek hajlamosak arra, hogy a papokat egyfajta piedesztálra emeljék, ebben a közösségben mindig sikerült valamiképp helyrekerülnöm. A Fokoláre megtartó erőt is jelent, emellett megtanít arra, hogy nem csak olvasni kell Isten ígését, de életre is kell váltani. Ez pedig nem könnyű, magam is tanulom még.

Fontosnak tartom az egészség kultúráját, melyre püspöki szolgálatom alatt is szeretnék figyelni. A Fokoláre erre is nagy hangsúlyt helyez. Mindenkivel keresni kell az egységet – a paptestvérekkel, a hívekkel, a testvéregyházakkal, zsidó testvéreinkkel, a más vallásúakkal és minden jószándékú emberrel.

– Beer Miklós megyéspüspök egy határozott irányt képviselt szolgálatában. Van, amit átvenne ebből?

– Beer Miklós püspök nagyon népszerű ember, mindenkivel nagyon kedves, szociális érzékenysége példamutató, igazi befogadó személyiség. Valódi evangéliumi ember, aki, ha egy inge van, azt is odaadja a másoknak. Ezt a lelkeséget én is szeretném tovább folytatni. Emellett Miklós püspök az egyházmegye vezetése során igyekezett válaszokat adni az

új kihívásokra is, többek között a paphiányra is. A püspök atya hozta létre az állandó kórházi lelkigondozói szolgálatot. Fontos, hogy a pap ellássa szentségekkel a beteg, szenvedő embert, de sajnos hosszabb törődésre bizony nincs mindig ideje. A kórházban szolgáló lelkigondozó viszont mindenkivel tud foglalkozni – persze nem csak a hívekkel, ez ugyanis egy fontos missziós feladat is. Elindult a világi munkatársak – egyháztanácsstagok, sekrestyések –, az állandó diakónusok és az akolitusok képzése is. Most az az időszak következik, amikor ezeket a területeket be kell tagozni az egyházmegye munkájába. Ezen felül a házi gondozói és a szamaritánus szolgálatot is meg kell említeni. Én igyekszem a jó kezdeményezéseket a józan szeretet jegyében tovább folytatni.

– A Váci Egyházmegye területéhez a budapesti agglomeráció egy része éppúgy hozzátartozik, mint az ország néhány igen sze-

gény térsége. Milyen kihívásokat tartogat ez egy megyéspüspök számára?

– Az a legfontosabb, hogy mindenütt élő közösségek jöjjenek létre. Mindenkit – a paptestvéreket és a világi híveket is – arra kell szeretettel buzdítani, hogy nekünk kell építenünk az Egyházat. Krisztus ott lesz jelen, ahol ezért a jelenlétéért mi is hozzáteszünk a magunkét. Mindenkinek a maga életállapotában és hivatásában kell szolgálnia Isten országát. Az agglomerációban nagyon sok gyermek és fiatal él. Itt az lehet a gond, hogy sokan ingáznak. Az aprófalvakban a kicsit kell megbecsülni. Ha van három rózsafüzért imádkozó asszony, akkor rájuk kell építeni, ők lehetnek majd a közösség kovászai. Ha valahol két fiatal van, velük kell egy ifjúsági csoportot létrehozni. XVI. Benedek pápa írt a mustármag reményéről. Szerintem a jövőben a misszió és a kovász Egyházának kell lennünk.

– Mi lesz a püspöki jelmondata, és miért ezt választotta?

– Püspöki jelmondatom ez lesz: „Hűség az Isten” (1Kor 10,13). Ez kapcsolódik a papi jelmondatomhoz. Érettségi ajándéknak maglódi plébánosomtól megkaptam a Beszélgetés a Mesterrel című imakönyvet, amibe ezt a szentírási idézetet írta bele: „Légy hű mindhalálig, és neked adom az örök élet koronáját” (Jel 2,10). Ezt választottam a papi jelmondatomnak. Isten hűségét egész életemben megtapasztaltam, különösen a papságom ideje alatt, ezért választottam ezt püspöki jelmondatnak. Fontos, hogy mi is hűségesek legyünk a Mesterhez, az evangéliumi tanításhoz, a hithez és az Egyházhoz. Ezt a Lélek szavára figyelve lehet csak megvalósítani, az Ő hűségére pedig mindig számíthatunk.

– Kik fogják szentelni?

– Szentelésemre 2019. augusztus 24-én 10 órakor a váci székesegyházban kerül sor, a főcelebráns Erdő Péter bíboros lesz, mellette Michael August Blume apostoli nuncius és Beer Miklós fogják még szentelni. Bíboros úr

személye a magyar egyházat jeleníti meg, de hozzá személyesen is kötődöm, hiszen tanárom volt a teológián, segítő szeretetét rektorként is megtapasztaltam. Nuncius úr a Szentatyát és valamiképp a világegyházat képviseli, míg Beer püspök úr elődömként lesz jelen.

– Mi lesz püspökként az első teendője?

– A szentelésem egyben a beiktatásom is lesz, vagyis kánonjogiilag ettől az időponttól leszek főpásztor. Az első hivatali napomon szeretném összehívni a közvetlen munkatársakat, velük kell majd áttekintenem az egyházmegye ügyeit. Első pasztorális feladatom az lesz, hogy végiglátogatom a papjaimat. Nagyon fontos, hogy jó kapcsolatot építsünk ki, hiszen együtt irányítjuk az egyházmegye hajóját. Ha a papok a helyükön vannak, ha ők boldog emberek, akkor az én püspöki szolgálatom is gyümölcsöző lesz.

Forrás: www.vaciegyszegyhazmegye.hu

A mi papunkat nevezte ki a Szentatyá

Beer Miklós a váci püspöki székváltásról és új otthonáról

Beer Miklós nyugdíjba vonuló váci megyéspüspök főpásztori szolgálatának tizenhat évéről és a püspöki székváltás körülményeiről nyilatkozott a Váci Egyházmegyei Katolikus Televízió július 16-án közzétett videójában.

A főpásztor arról beszélt, hogy már jóval több, mint egy éve betöltötte a 75. életévét, amikor – a szokásoknak megfelelően – életkorára hivatkozva benyújtotta lemondását a pápának. Már attól tartott, hogy elfeledkeztek róla,

nem tudta, hogyan tervezze a következő heteit, hónapjait. Ekkor jött a hír Rómából, hogy döntöttek, és a Szentatyá – július 12-én – kinevezte az utódját Marton Zsolt személyében.

„A mi papunkat nevezte ki a Szentatyá, az egyházmegyének papját. Azt hiszem, nagyon jó döntést hoztak, amikor nem idegenből hoznak ide valakit az egyházmegye élére, hanem olyan papot, aki itt nőtt föl, ide köti őt az elmúlt évek szolgálata, akit ismerünk és szeretünk.”

Beer Miklós szerint a váciak már hozzá lehetnek szokva a püspökszentelésekhez, hiszen Varga Lajos segédpüspök-

(Folytatás a(z) 3. oldalon)

köt is a városban szentelték fel, akárcsak Pintér Gábor belaruszi nunciust, így nem lesz szokatlan dolog számukra az augusztus 24-i esemény. A nagy ünnepra sok szeretettel hívja a püspök az egyházmegye papjait és a híveket. Mindenekelőtt ezt kéri mindenkitől: „Imádkozzatok az új püspökért és imádkozzatok értem is, (...) hogy jó püspökök, jó papok legyünk”.

Váci püspöki szolgálatának több mint másfél évtizedére visszatérte Beer Miklós megköszönte egyházmegyéje papjainak a bizalmat és készségességét, az együttműködést, mindennapos munkájukat és egyre nehezező szolgálatukat, hiszen egyre kevesebben vannak. Majd azt kérte tőlük, akárcsak a hívektől, fogadják bizalommal új püspöküket, s az együttműködés, együtt gondolkodás, egymásért való imádság jellemezze az elkövetkezendő éveket, évtizedeket, a szám szerint várhatóan huszonkét évig tartó szolgálati időt.

Sokan kérdezik Beer Miklóstól:

„Mit csinál egy nyugdíjas püspök?” Elmondása szerint ő is tanulni fogja ezt. Sok helyről hívták plébánosnak, hogy lakjon náluk. Valóban nem tudja még, mi az, amit idős emberként, nyugdíjas püspökként tenni tud majd, de az az álma, hogy több időt szánjon a

személyes találkozásokra, a beszélgetésekre. Talán kicsit több ideje lesz nemcsak a papokra és barátaira, de az idős, magányos emberekre, a betegekre vagy a cigány testvérekre is.

A nyugdíjba vonuló főpásztor rövidesen költözködik, méghozzá Nagymarosra, ahol támogató szolgálata központja, a magányos, idős emberek házi gondozását végző csapat tevékenykedik. A plébániatemplomtól nem messze levő ház egyik lakásában fog élni valószínűleg, de hogy ez mennyire lesz tartós állomáshely, az attól is függ, hogy milyen feladatot fog ellátni a továbbiakban.

Marton Zsolttal mint az utódjával kinevezése napján, július 12-én,

pénteken találkozott először. A zsolozsmáskönyvben aznap éppen Dávid király utolsó rendelkezéséről olvastak, aki fiára, Salamonra hagyta a székét. „Mondtam is Zsolt atyának, milyen érdekes, hogy ezen a napon adom át jelképesen a püspöki széke-met.”

Beer Miklós utódjának sok, papjaival, híveivel közös örömet kíván, sok egymásra találást, azt, hogy élje meg az egyházközségek között bontakozó kapcsolatokat. Ugyanakkor aggódba imádkozik érte is, akárcsak a többi papért, mert tudja, hogy a világ gyors változása miatt nem lehet elővenni a régi recepteket, meg kell küzdeni az új megoldásokért. Biztos benne, hogy nem lesz könnyű Marton Zsolt szolgálata, hiszen a papok száma csökken, igaz, hogy sok jó diakónusra, akolitusra, katekétára és más munkatársra lehet számítani, de mégiscsak nagyon gyorsan átrendeződik az élet. Nógrádban előregszenek a falvak, a cigányok helyzete továbbra is megoldatlan, és új problémákkal kell küzdeni: a családok helyzetével, a gyermekek új függőségi problémáival. Zsolt atya pedagógus, különösen is érzékenyen érintheti az a nehézség, hogy miként lehet visszacsábítani a fiatalokat az elektronikus eszköztől a személyesség irányába.

Az egyházmegyének a jövő évi Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson való részvétele már Marton Zsolt feladata lesz, ugyanakkor egy nagyszerű lehetőség is ez, a szolgálata kezdetén, hogy újra rácsodálkozhassunk Jézus szeretetére, aki a szentmisén ott van velünk – hangsúlyozta Beer Miklós. „Kívánom neki, hogy a feltámadott Jézussal való találkozás lendületével és örömeivel vezesse tovább az egyházközségeinket, az egyházmegyéinket.”

Forrás: www.vaciegyszegye.hu

Marton Zsolt 1966. március 26-án született Budapesten. Általános iskola után, középiskolai tanulmányokra a kecskeméti Piarista Gimnáziumba került. 1988-ban tanítói diplomát szerzett a Zsámbéki Tanítóképző Főiskolán. Teológiai tanulmányait 1992-ben kezdte Veszprémben, majd a váci püspök Győrbe küldte. Ezután Budapestre került, a Központi Papnevelő Intézetbe. 1998-ban szerzett teológus diplomát a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán. 1998. június 20-án szentelték pappá Vácott a Váci Egyházmegye szolgálatára.

Szolgálati helyei:

1998–1999: püspöki titkár

és bírósági jegyző

1999–2000: káplán Nagykátán

2000–2003: Dány plébániai kormányzója

2002–2003: a Váci Hittudományi Főiskola Levelező tagozatának tanára

2003–2008: a Központi Papnevelő Intézet prefektusa

2008–2015: Felső- és Alsógöd plébánosa, valamint váci kerületi esperes

2015–2019: a Központi Papnevelő Intézet rektora

Forrás: Magyar Kurír

Templombelső felújítása

XV. VÁCI EGYHÁZMEGYEI TALÁLKOZÓ 2019. JÚNIUS 29.

Nemrég
alsónéme-
di lakos-
ként az
idén elő-
ször sike-
rült, a Jó
Isten segít-
ségével, a
családom-
mal emel-
ni a Váci
Egyház-

bemutatta
sporteszköze
használatát,
és nem utolsó
sorban a hu-
morát. Őt
követte
Uzsalyné
Pécsi Rita
neveléskuta-
tó, akinek
előadása mé-
lyen megéri-
ntett, - arra buzdított, - arra buzdított, hogy ne féljünk egymás szövetségesei lenni. A harmadik előadóként beszélt nekünk a megrendítő történetéről Olaj Anett, akit nem lehetett száraz szemmel végighallgatni, jól megválasztott mottójával, hogy „az Isten szeretőknek minden a javára válik”. A püspök úr is köszöntötte az egybegyűlteket, arra kért, hogy imádkozunk az ő utódjáért. Holló András a keresztes táncos elmesélte a balesete előtti életét, meg a mostanit, valamint elárulta a különös kapcsolatát Istennel és az ő érdekes imádkozási formáját. A találkozó szentmisével zárult. Nagyon nagyszerű mégis egyszerű embereket hallhattam, akik tanításból szemezgetve, átélve, a hétköznapokba beiktatva, tanulhattam. Nem túlzok talán ha azt mondom, hogy feltöltődve, lelkiekben gazdagabban és boldogan értünk haza.

megyei Találkozóra. A Szent Kereszt lapot olvasva bukkantam rá a találkozó programjára és időpontjára. Regisztrálással lehetett jelentkezni, de ezt a helyszínen is pótolni lehetett. Különleges volt számomra, hogy ilyen jól megszervezett esemény tanúja lehettem. Gyerekek korosztályonként külön foglalkozáson, kézműveskedésen, játékokon, múzeum látogatáson, néptáncon vehettek részt. Nagyszerű dolognak tartottam, mert így teljesen az előadásokra lehetett koncentrálni. Rengetegen voltak, nagy meleg, de egy hatalmas szellős sátorban kellemesen éreztük magunkat. Utólag megtudtam, hogy több mint ezer ember vett részt a találkozón, akik több órán át csendben áhítattal hallgatták végig az előadásokat. A házigazdák elbűvölőek voltak a szervezésben, segítőkészek, és finom ebéddel vendégelték meg mindenkit. A sorozatot Lendvai Zoltán gördeszkás pap nyitotta meg, aki

Péter Ágota

Ultreya Alsónémedin!

Mi a cursillo? Egy három napos rövid, intenzív tanfolyam, amely tartalmában gazdag, mint maga a kereszténység.

A cursillo lelkeség egyházhű, pápahű és a II. vatikáni zsinat dokumentumaiban leírásokkal összhangban van.

A cursillos hétvége célja, hogy örömteli keresztények legyünk. Örülünk annak, hogy Isten gyermekei, Jézus testvérei és a Szentlélek templomai vagyunk! Örülünk és legyünk tudatában megváltottságunknak, tegyük kereszténnyé - legalább is törekedjünk rá - környezetünket.

Hogy tudjuk ezt az örömet megtartani? Úgy, hogy kiscsoportba megyünk, ahol cursillos testvérink segítik keresztény életünket megélni, elmélyíteni.

Mi az ultreya? Amikor a kiscsoportok összejönnek, együtt imádkoznak és Krisztus élményeiről beszélgetnek.

A kiscsoportok időnként összejönnek, hogy azokkal a társaikkal találkozzanak, akik messzi laknak, más kiscsoportokba járnak. Az ultreya lehet: területi, egyházmegyei, országos, nemzetközi vagy világtalálkozó.

Alsónémedin a Váci Egyházmegyei találkozó volt július elején.

Alsónémedei cursillos élete:

Az első cursillo végzett társaink 1998-ban voltak cursillon. Őket név szerint is megemlíteném, hiszen nekik, és Kárpáti Sándor atyának köszönhetjük ennek a lelkeségi mozgalomnak a létrejöttét

egyházközségünkben: Morvai János, Surányi Miklós, Végh István.

2004-ben végeztünk még ketten cursillót. Ez az év volt az az év, amikor egyházmegyénkben Dóka Tamás atya, valamint Balog Attila és felesége, Ani szorgos munkájuk eredményeként megalakult a váci egyházmegyei cursillo.

Cursillo

Egyházközségünkben is egyre többen végezték el és remélem még többen el is fogják végezni, ezt a háromnapos, örömteli hétvégét.

Nem mindenki jár -sajnos- kiscsoportba. Huszonhárman végeztük el Alsónémedin a cursillót, körülbelül fele jár kiscsoportba, és vannak Bugyiról átjáró társaik is. Mégis nagyon termékeny ez a csoport, hiszen hat munkatárs dolgozik az egyházmegye cursillo mozgalmaiban.

Fentebb már írtam arról, hogy kiscsoportos összejevetelen mi történik, hogy együtt imádkozunk, beszélgetünk hitéletünkről, de mi barátok is vagyunk. Nem, nem gyerekkorunk óta, vagy mert egy utcában lakunk vagy valami hasonló, hanem, mert

közös barátunk Jézus, összetart minket. Nem vagyunk pletykakör, bizalmas beszélgetéseink szigorúan köztünk maradnak. Egymás hitéből, szeretetéből erősödünk, tápláljuk keresztény életünket. Cursillo kiscsoportunknak gyümölcsei is vannak: például a karitász csoport alakulása, de szép számmal veszünk részt a szentségimádásokon, keresztutakon és egyéb eseményeken is.

Kiscsoportunk nyitott, szeretettel várunk másokat is. A cursillo védőszentje: Szent Pál, az ő szavaival szeretném befejezni, hiszen Jézus új parancsolatával egyezik.

"Most tehát megmarad a hit, a remény, a szeretet, ez a három; de ezek közül legnagyobb a szeretet."

I. Kor. 13, 13

Mikolyné Magdi

Ifisek nyaralása

Egyházközségünk ifisei nemcsak együtt lenni szeretnek, de közösen tevékenykednek is. Közös nyaralásunkat július 2. hetében Zamárdiban, amire sajnos nem tudott mindenki eljönni, arra is fordítottuk, hogy a nyári tábort előkészítsük. Fialaink lelkesen készülnek a nyári hittantáborra, ahol változatos programokkal, játékokkal, feladatokkal várjuk a kisebbeket.

Nyaralásunk alatt lelkesen játszottunk, főztünk, palacsintát sütöttünk. Sajnos a Balatonban csak a bátrabbak fürödtek, de a jó kedvünk töretlen volt.

Mikolyné Magdi

A képen: Tüske Zsolt, Galambos Dániel, Mikoly Istvánné, Tóth Edina, Szlovicsák Róbert, Csermák Nikoletta, Galambos Lilla, Varga Dominika

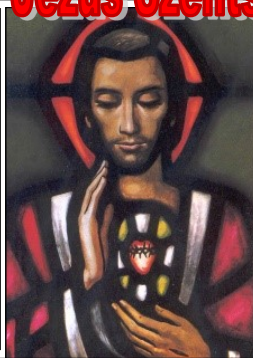
Jézus Szentséges Szívének Családja

Jézus Szentséges Szívének családja imaórái július és augusztus hónapban a szabadságolások miatt az Árpád u. 57. sz. alatt lesznek megtartva. Minden csütörtökön 12 – 13 óráig. Mindenkit szeretettel várok!

Kerestem közöttük olyan embert, aki falat építene, és odaállna a részbe elém az országért... /Ez. 22,30/

Mi hiszünk az imádság erejében. Pál apostol így biztat minket: Végezzetek imát minden emberért... ez jó és kedves üdvözítő Istenünk szemében. /Tim. 2. 1-4/

Hisszük, hogy ha sokan imádkoznának rendszeresen, - ha csak egy óráat -, sok csoda történne és hazánk a valóban a szeretet földjévé válna.

A szívből jövő ima nagyon erős! Ha számos ember imádkozik a megtérés nagy méreteket fog öltetni. A betegek meggyógyulnak, a bűnösök megtérnek, az emberek kiengesztelődnek egymással, összefognak helyes és jó célok megvalósításáért, megosztóznak lelki és anyagi javaikon és azt keresik majd ami összeköti őket a szeretetben.

özv. Szlovicsák Balázsne

Augusztusban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Aug. 2 – 10

Özv. Nagy Jenőné
Özv. Bálint Lajosné
Ifj. Tóth Jánosné
Özv. Gyórvári Istvánné

Aug. 7 – 15

Debreceni Lászlóné
Lovas Imre
Gyórvári Dezsőné
Horváthné Nagy Ilona

Aug. 16 – 24

Reczés Csabáné
Szlovicsák Krisztina
Szecsódi-Tóth Rita
Id. Nagy Istvánné

Aug. 25 – Szept. 2

Geigerné Moldvai Mariann
Csermákné Molnár Anna
Nagné Lovas Krisztina
Mészáros Jánosné

Minden hónap első péntekén

NÉMEDI

FILMKLUB

Várunk mindenkit szeretettel
a Halászy Károly Művelődési Ház
színháztermében kialakított
moziteremben!

**MINDEN HÓNAP
ELSŐ PÉNTEKJÉN 20 órától**

Augusztus 15-én
Mária Mennybevé-
telének, azaz
**Nagyboldogasz-
zony ünnepén**
19.00 órakor
szentmise lesz a
közösségi házban

MOcoRgós SZE NTmISE

Augusztus 11-én vasár-
nap mocorgós igeliturgia
lesz a közösségi házban
9.00 órától.

A júliusi alkalomra 28-án
került sor, ahol közösség-
ben tanultak imádkozni a
gyermek.

Augusztus 20-án Szent István
király ünnepén 10.00 órakor
szen tmise lesz a közösségi ház-
ban, 17.00 órától pedig községi
ünnepség és kenyérszentelés a
Szent István téren.

Baba-Mama Klub

Az évadnyitó alkalomra
augusztus 26-án, hétfőn
9.00 - 11.00 óra között
kerül sor

a közösségi házban.
Várjuk a csöppsegeket
és szüleiket kéthetente hétfőn-
ként 9.00 -11.00 óra között a
közösségi házban.

IFJÚSÁGI HITTANTÁBOR

Idén is meg-
szervezésre
kerül a hittantá-
bor.

Helye: Horány

Időtartama: 2019. augusztus 12-16.

Imádkozzunk a tábor sikeréért, hogy a
gyermek testileg, lelkileg feltöltődve,
megújulva érkezzenek haza!

Az új közösségi házunk (Szent Imre Közösségi Ház) ünnepélyes átadására **2009. augusztus 29-én**, 10 évvel ezelőtt került sor. Beer Miklós püspök atya szentelte meg az elkészült épületet, amely azóta sok színes programnak adott helyt. Szeptember 1-jén emlékezünk meg e jeles eseményről.

A színek harca

Egyszer volt, hol nem volt, a világ színei egyszer csak elkezdtek civakodni. Mindegyik azt állította, ő a legjobb, a legfontosabb, a leghasznosabb, a kedvenc.

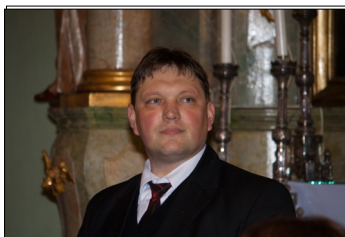
A zöld azt mondta: „Tiszta sor, hogy én állok az első helyen. Az élet és a remény színét képviselem, a fű, a fák és a levelek is az én árnyalataimban pompáznak. Nélkülem az összes állat meghalna. Nézzetek végig a vidéken, meglátjátok, hogy nekem van a legnagyobb szerepem.”

A kék közbevágott: „Te csak a Földről beszélsz, de vedd szemügyre az égboltot és a tengert. A víz az élet alapja, a felhőktől a mély tengerekig mindenhol szükség van rá. Az égbolt békét, derűt, teret biztosít; béke nélkül senki és semmi nem lenne.”

A sárga így szólt: „Ti mind olyan komolyak vagytok. Én vidámságot, boldogságot, nevetést hozok az embereknek. A Nap, a Hold, a csillagok – mindegyik sárga színben pompázik. Minden alkalommal, amikor ránézel egy napraforgóra, az egész világ elmosolyodik. Nélkülem nem lenne se móka, se kacagás.”

A narancs a saját nótáját fújta: „Én vagyok az erő és az egészség színe. Talán félelmetesnek tűnök, de az emberek igényeit szolgálom. Én szállítom a legfontosabb vitaminokat: gondolatok csak a répára, a sütötökre, a mangóra. Bár nem vagyok mindig jelen, ha napkeltekor és napnyugtakor feltűnök az égen, a szépségem olyan letaglózó, hogy mindenkinek elakad a szava. Én vagyok a legfontosabb”

A piros nem bírta tovább, és kifakadt: „Én vagyok a vezetőök. Én vagyok a vér – a vér pedig az élet! A düh és a bátorság, a szer-

1999. augusztus 1-jén kezdte meg **Benkó Péter kántortanító/karnagy úr** a szolgálatát az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközségben. A 20 évvel ezelőtti „felvételi beszélgetésen” úgy kezdte bemutatkozását „Benkó Péter vagyok. Benkó, nem Benkő.” A „felvitelin” jelenlévő szemtanúk (egyháztanács tagok) beszámolóit szerint igen nagy örömmel fogadták a lelkes, nyílt tekintetű fiatalembert. Nem várt meglepetés volt számukra, hogy ilyen alkalmas kántorjelöltet hívott ide Misi atya. Azt hiszem az egész egyházközség nevében mondhatom, hálát adhatunk érte az Istennek, hogy ide vezérelte őt Alsónémedire. A 20 év alatt férfi és nőikart hívott életre, megalkotta a vegyeskart, számtalan hangversenyen, rendezvényen szerzett nekünk örömteli pillanatokot. Köszönjük Péter, és kérjük a Jóistent, hogy még sokáig tartson meg közöttünk családdal.

Egy perc bölcsesség...

elem és a szenvedély színe is belőlem jön, nélkülem olyan üres lenne az élet a Földön, mintha a Holdon élnék.”

A lila kihúzta magát, és így, teljes magasságában nagyon félelmetes volt: „Én vagyok az erő és az előkelőség színe. Királyok, vezetők, püspökök mindig engem választanak, hiszen a tekintélyt és a bölcsességet képviselem. Az emberek nem kérdeznak tőlem – hallgatnak és engedelmesskednek.”

Utolsónak az indigó szólt meg, halkabban, mint a többek, de legalább olyan meggyőzően. „Gondoljatok rám. Én vagyok a csend színe. Nehezen veszel észre, de nélkülem minden sekélyes lenne. Én képviselem a gondolatokat, az alkonyatot és a mély vizet. Az egyensúly és a kontraszt miatt van szükség rám, az imádságért és a belső békéért.”

A harcot hatalmas vihar szakította meg, villámlott, dörgött az ég. A színek féltősen összebújtak, mire az eső beszélni kezdett.

„Buta színek! Harcoltok egymással, mindegyikőtök próbál dominálni. Nem tudjátok, hogy egytől-egyig egy különleges célért jöttetek létre, hogy mindannyian egyediek vagytok? Fogjátok meg egymás kezét és gyertek ide hozzám.”

A színek megtették, amire az eső kérte őket, aki így folytatta: „Mostantól, ha esni kezd, mindannyian feltűntök majd az égen, egységben, egyetértésben, hogy megmutassátok, békében is lehet élni egymással. A szívárvány a remény jelképe lesz, úgyhogy ha a jó eső átmossa a világot, mindig meg fog jelenni az égen, hogy emlékeztessen: értékelni kell a másikat.

SZEPTEMBERI ELŐZETES

Szeptembertől ismét minden csütörtökön lesz Szentségimádás, 18 és 19 óra között. Első alkalom szeptember 5-én lesz.

Szentségimádás

Férfikör

Összejöveleire diakónusunk, Gábor vezetésével továbbra is szeptembertől 2 hetente a Szentségimádást követően kerül sor, 19 órától. Szeretettel várja az egyházközségünk minden férfi tagját!

Ifi hittan

Péntekenként 18 órától ifi hittan. Magdi néni várja a fiatalokat szeretettel!

Szeptember 1-én iskolakezdő **Veni Sancte** táskaszenteléssel egybekötve 9.00 órától.

Szeptember 8-án, vasárnap **Kisboldogasszony ünnepén**

nyárázó sütögetés és közösségi játék.

BÚCSÚ

Szeptember 14-15. az Alsónémedi Szent Kereszt felmagasztalása **templom búcsúja** programokkal. Várunk szeretettel mindenkit!

Szeptembertől **FELNÖTT KATEKÉZIS** indul kéthetente csütörtök esténként. Várjuk az érdeklődőket, szentségi felkészülést igénylőket és azokat, akik beszélgetni szeretnének hitünkről és életünkről.

2019. augusztus

Szentmisék, liturgiák és a tervezett programok

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
			1.	2. 19 óra Elsőpénteki szentmise gyóntatással 20 óra Filmklub a Művelődési házban	3.	4. 10 óra Igeliturgia - közösségi ház 18 óra Igeliturgia - közösségi ház
5.	6.	7.	8.	9.	10.	11. 9 óra Mocorgós imádság és liturgia 10 óra Igeliturgia - közösségi ház 18 óra Igeliturgia - közösségi ház
12.	13.	14.	15. Nagyboldogasszony 19.00 ünnepi szentmise a közösségi házban	16.	17.	18. 10 óra Szentmise - közösségi ház 18 óra Szentmise - közösségi ház
19.	20. Szent István király ünnepe 10 óra ünnepi szentmise 17 óra kenyérszentelés	21.	22.	23. 19 óra Kóruspróba	24. 10 óra Vác Püspökszentelés	25. 10 óra Szentmise közvetítés a Mária Rádióban 18 óra Szentmise
26. 9-11 óra Baba-Mama Klub (évadkezdő) 	27.	28.	29.	30.	31.	1. 9 óra Veni Sancte táskaszenteléssel 10 óra Igeliturgia 18 óra Igeliturgia

Augusztus hónapban a Szentmisék, liturgiák vasárnaponként 10.00 és 18.00 óra Elsőpénteken: szentmise gyóntatással 19.00 ó. Figyeljék a hirdetések, változás előfordulhat! A rendszeres közösségi alkalmak nagy része szünetel.

**Hivatali idő: Hétfő 9.00-13.00 és csütörtök 15.00-17.00 a plébánián.
Elérhetőség: 06-30/174-4627
Fazekas Gábor, plébániavezető diakónus**

MÁRIA RÁDIÓ

Augusztus 25-én
Alsónémediből élő közvetítésben hallhatjuk 10 órától a szentmisét a **MÁRIA RÁDIÓ** jóvoltából!

Figyelje hirdetésünket, a helyszín (templom vagy közösségi ház) még egyeztetés alatt.

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes, viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.
Az adományokat nagyon szépen köszönjük!

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Urai-Tóth Éva, Benkó Péter
A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com
Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!